

РАЗВИТИЕ НА РАЗУМА VI /ВИРТУАЛНАТА НЕРЕАЛНОСТ/

Веселин Божиков
СФЕРА ИЛ

В статията изследваме Мисловните Матрици.

Въвеждаме определения за Реалност, Виртуалност, Разум, Енергия и Информация. На тази база изясняваме Реалните и Виртуалните Обратни връзки в системата Разум-Реалност.

Накрая стигаме до изводът, че всички изразни средства (вкл. дигиталните) са само носители на човешката виртуалност, поради което съвременните дигитални мрежи са изпълнени, както от Виртуалната Реалност, така и от Виртуалната Нереалност на човешкия разум.

В предишната статия въведохме Реален Изпълнителен Спектър (РИЗС) в допълнение към Реалния Информационен Спектър (РИС), с което постигнахме балансиране на Енерго-Информационния Обмен (ЕИО) в системата Разум-Реалност (Р-Р).

Комплексът РИС-РИЗС формира Енерго-Информационния Интерфейс (ЕИИ) на системата Разум-Реалност (Р-Р).

Разумът, развивайки се в условията на обществото, ускорено изминава пътя на човешкото развитие, при което все повече опознава и осъзнава реалността и се осъществява в нея.

При това развитие човекът изобретява все по-сложни про-сетивни и про-моторни апарати, благодарение на които навлиза все повече в микро и макро космоса, при което обратната връзка в Р-Р системата става все по-непряка.

Неизбежно в този процес на развитие на разума има моменти, при които в Р-Р системата остават Отворени Обратни Връзки (ООВ). Последните биват затваряни от разума, чрез формиране на виртуални мисловни матрици в ниво ВЯРА.

При Сетивно Формираните Представи (СФП) преобладава мисловното интерполиране, а при Абстрактно Формираните Представи (АФП) преобладава мисловното екстраполиране.

Разумът се стреми към своето устойчиво развитие в реалността, като балансира опознаването-осъзнаването чрез Абстрактно Сетивни Цикли (АСЦ) и Сетивно Абстрактни Цикли (САЦ), но неизбежно в процеса на развитието идва момент, при който броят на отворените обратни връзки в Р-Р системата се увеличава. Това води до каскадно натрупване на виртуални мисловни матрици в ниво ВЯРА. (Виж статията "Мисловни Матрици")

Ако не последва съвременен САЦ-АСЦ балансиране на виртуалните мисловни

матрици, те могат да формират автономни виртуални системи в ниво ВЯРА.

Ако формираните виртуални матрици са реалистични, няма опасност за бъдещото прогресивно развитие на разума, но ако виртуалните мисловни матрици са нереалистични следва застой или регрес.

От това ограничено състояние разумът може да излезе единствено чрез осъзнаване на нереалистичните мисловни матрици.

Това никак не е лесно, поради което често се наблюдава зацикляне на разумът в определени качествени нива от реалността.

Понякога са нужни стотици, дори хиляди години, за да успее разумът да осъзнае своята виртуална ограниченост и да я превъзмогне. (Виж статията “Догматичните Матрици”)

При тези условия, човешкият разум се развива неустойчиво (нереалистично) в една собствена Виртуална Нереалност, която не може да бъде потвърдена чрез САЦ-АСЦ цикли, посредством ЕИИ интерфейса на Р-Р системата.

По същество това означава, че Реалната Обратна Връзка (РОВ) в системата Р-Р остава за дълго време отворена, а някакъв виртуален баланс в развитието на разума се постига чрез Виртуални Обратни Връзки (ВОВ). Последните обаче представляват нови виртуални мисловни матрици. Това верижно формиране на виртуални мисловни матрици може да продължи неопределено дълго време в ниво ВЯРА.

Колкото по-продължително време тече виртуалното балансиране, толкова повече ВОВ ще са налице, толкова по-автономни ще стават те и все по-голям ще бъде рискът разумът да се откъсне от реалността ...

Преди да продължим по-нататъшното разглеждане на Р-Р системата е необходимо да въведем определения за Реалност и Виртуалност.

Реалността е всичко, което съществува във Време-Пространството.

Виртуалността е онази част от Реалността, която е плод на осъществяването на Разума.

Тук е наложително да въведем и определения за Енергия и Информация.

Енергия е всяка разлика във Време-Пространството, спрямо самото Време-Пространство. (Виж статията “Нов Квантов Модел”)

Информация е всяка разлика, която може да бъде осъзната от Разума.

На тази база вече лесно можем да определим РОВ и ВОВ (Фиг.1).

РОВ – Реална Обратна Връзка е всяка обратна връзка в системата Разум-Реалност, осъществена посредством комплекса РИС-РИЗС (Енерго Информационния Интерфейс - ЕИИ).

ВОВ – Виртуална Обратна Връзка е всяка обратна връзка в Разума.

Тук трябва да изясним, че се има предвид не само отделния разум на индивида, но и човешкият разум.

Несъмнено ВОВ също ползва комплекса РИС-РИЗС, но в последния случай той служи само, като носител (изразно средство) на човешките представи.

В светлината на всичко това, вече може да определим, като ВОВ всички предавания на някакви представи между хората още от най-дълбока древност до днес.

Тук привържениците на “Виртуалната Реалност” и Интернет сигурно яростно ще ни опонират, но Виртуалността зад една древна скална рисунка може да бъде дори по-голяма от тази, която стои зад някаква проста форма в съвременна 3D дигитална среда. Последната, както и скалата от древността, са само носители на виртуалността на човешкия разум... Т.е. те са изразни средства на човешката виртуалност (Мисловните Матрици).

Безспорно виртуалитетът на скалата е твърде първичен спрямо виртуалитета на съвременните носители, но по своята същност и скалата и дигиталната среда са само носители на човешката виртуалност.

В този ред на мисли, както днес ние безпроблемно виждаме Виртуалната Нереалност в скалните рисунки на древните божества, така в съвсем близко бъдеще ще бъде очевидна Виртуалната Нереалност на днешните човешки представи, макар и пренасяни във времето и пространството със скоростта на светлината.

Накрая дойде време да изясним, че всички носители (изразни средства) на човешките представи носят, както Виртуалната Реалност, така и Виртуалната Нереалност на човешкия разум.

В процеса на развитие на разума, носителите на представите също са били осъвършенствани. Така от каменните носители постепенно се е достигнало до съвременните дигитални системи и мрежови среди.

При развитието на виртуалните носители наблюдаваме все по-голяма виртуализация, при което все по-пестеливо се ползва ЕИИ. Наблюдава се все по-малко използване ресурсите на ЕИИ за обмен на все по-големи обеми информация.

Днес почти всеки телефон има виртуален потенциал многократно по-голям от първите компютри (които са се помещавали в няколко стаи). Те пък от своя страна са имали внушително по-голям виртуален потенциал спрямо най-голямата книга, а последната е несравнима по отношение на скалните рисунки ...

Всички тези виртуални носители обаче биха били напълно безполезни, ако я нямаше човешката виртуалност. Последната е същностна черта на човешкия разум, която се е проявила още с появата на разумния човек.

Мисловните Матрици (Виртуалността) се определят като Виртуална Реалност или Виртуална Нереалност, единствено чрез съотнасянето им към Настоящата Реалност, посредством ЕИИ.

Мисловните Матрици, които съответстват на Настоящата Реалност, формират Виртуална Реалност, а Мисловните Матрици, които не съответстват на Настоящата Реалност са Виртуалната Нереалност на разума.

Наблюдава се относителност на човешката виртуалност (Виртуална Реалност / Виртуална Нереалност), спрямо настоящото ниво на развитие на човешкото общество (Настоящата Реалност).

В процеса на развитие на разума, развитието на представите често предхожда развитието на про-моторните и про-сетивните апарати. Понякога някои гениални представи изпреварват техническото развитие на обществото със стотици и дори хиляди години.

Към момента на формиране на тези представи, те са определяни от човешкото общество като неопознаваеми и неосъществими (Виртуална Нереалност).

В началният момент тези представи се приемат, като фантастични, но в бъдещето, с развитието на про-сетивните и про-моторните апарати те стават опознаваеми и осъществими (Фиг. 2).

Така летенето с вертолети, самолети и ракети в началото (при формирането на тези представи) е било нереалистично (Виртуална Нереалност), но в днешно време тези технологии са съвсем реална част от живота на човешкото общество.

Други представи пък, като тези за безсмъртието, вечния двигател и машината на времето, макар и датиращи от най-дълбока древност си остават Виртуална Нереалност и в наши дни ...

От една страна Виртуалността е неограничена от Настоящата Реалност, както по отношение на ограничението и, така и по отношение на разграничението спрямо

последната. Т.е. Виртуалната Нереалност може да бъде, както по-ограничена от Настоящата Реалност, така и по-неограничена от нея.

От друга страна Виртуалността трудно се откъсва изцяло от Настоящата Реалност. Дори представите на гениите и писателите фантасти в определена степен са ограничени от реалността в която те съществуват.

Настоящата ни Реалност често бива ограничена от нашата Виртуалност. Самият аз, многократно съм осъзнавал, че повечето от притесненията ми са били нереални, но въпреки това именно тази Виртуална Нереалност е определяла поведението ми.

Мнозинството от човечеството ежедневно вижда как мечтите му се разбиват в Настоящата Реалност, но малцина съумяват да осъществят дори фантазиите си и да ги превърнат в реалност.

С развитието си човечеството изобретява и усъвършенства неизброими про-сетивни и про-моторни апарати, като така променя Настоящата Реалност и се осъществява в нея, като разум.

Ако представите му са реалистични човечеството бързо и плавно овладява съответните качествени нива от реалността. Ако обаче се опита да наложи в реалността нереалистични представи, следва застой или регрес, а те рано или късно се разбиват в реалната матрица или биват погълнати от развитието на реалността.

Благодарение на Виртуалността си човекът развива Настоящата си Реалност.

Развитието на човешкият разум е низ от неизброими прогреси, застои и регреси, но ние смятаме, че в общ план досегашното развитие е устойчиво. Т.е. Настоящата Реалност се явява добра база за бъдещото устойчиво развитие на човешкия разум в реалността.

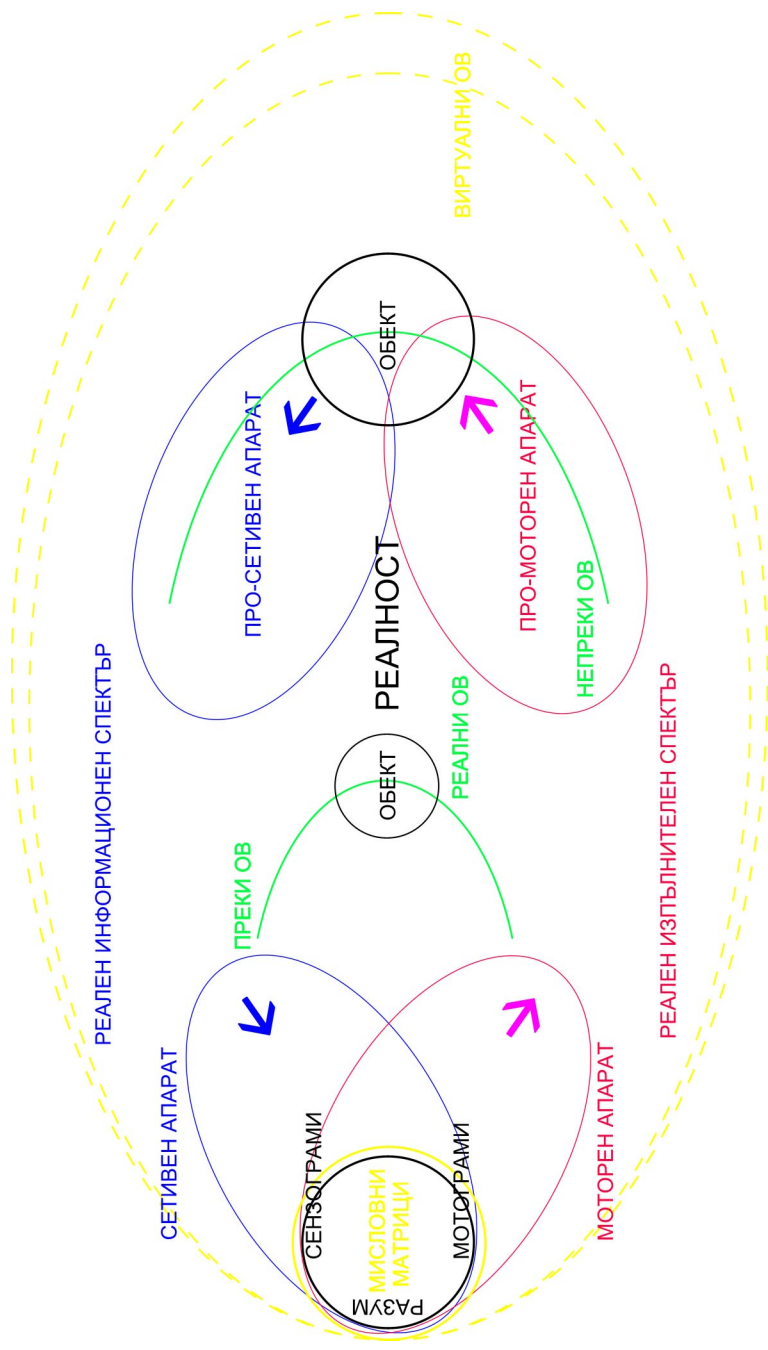
Дали тези наши представи са Виртуална Реалност или Виртуална Нереалност, ще покаже развитието на реалността.

Описвайки своите представи и представяйки ги пред вас ние също се осъществяваме и развиваме Настоящата Реалност.

В крайна сметка, без реално осъществяване (посредством ЕИИ), мисловните матрици, колкото и да са реалистични ще си останат само една виртуална нереалност ...

Признаваме, че е нужно малко по-абстрактно мислене за да се осъзнае относителността и динамиката на Виртуалната Реалност и Виртуалната Нереалност в системата Разум-Реалност.

Все пак се надяваме всички да осъзнават, че в съвременните дигитални носители и информационните мрежи (също като скалните рисунки) се срещат, както с Виртуалната Реалност, така и с Виртуалната Нереалност на Човешкият Разум.

РЕАЛНИ И ВЪЗРАСТНИ ОБРАТНИ ВРЪЗКИ (ОВ)
 фиг. 1

фиг. 2